

РЕШЕНИЕ

№ 7424

гр. София, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20231110112515 по описа за 2023 година

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, във вр. чл.240 ЗЗД и чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.86, ал.1 ЗЗД.

Производството е образувано по изпратена от РС - С. искова молба от [*****] срещу И. Д. Е. за установяване на вземания, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№ 709/2021 г. по описа на РС - С..

В исковата молба ищецът твърди, че на 02.10.2019 г. между него и Р.Н.М., бил сключен договор за потребителски кредит № 300039769225. Поддържа, че като солидарен длъжник по процесния договор се задължил ответника И. Д. Е.. По силата на горесцитирания договор ищецът твърди, че предоставил на ответника кредит в размер на 900 лева, за срок от 24 месеца, при размер на вноската – 55,56 лева, ГПР – 48,28 %, ГЛП – 41,00 %, лихвен процент на ден – 0,11 %, при което общо задължение по кредита възлизало на сумата от 1333,29 лева. Поддържа, че ответникът избрал и закупил и допълнителни пакети от услуги Фаст и Флекси, поради което дължи и възнаграждение в размер на 675,00 лева, с вноска в размер 28,13 лева. Сочи, че така общото задължение по кредита и пакета от допълнителни услуги възлиза на сумата от 2008,29 лева, а общия размер на вноската става 83,69 лева. Ищецът поддържа, че във връзка със сключване на процесния договор, на ответника била предоставена информация във формата на Стандартен европейски формуляр, в т.ч. и по отношение

на допълнителния пакет от услуги. Ищецът твърди, че по искане на ответника, с част от отпуснатия кредит било рефинансирано друго негово задължение към същото дружество, а останалата част от сумата - 564,54 лева, била преведена на Р.М. чрез Изипей. Предвид обстоятелството, че солидарните длъжници не изпълнявали поетите с договора задължения, ищецът твърди, че на основание чл.12.3 от ОУ към договора за потребителски кредит същия бил обявен за предсрочно изискуем на 04.08.2021 г. За неплатените задължения ищецът подал заявление, по което била издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, тъй като длъжникът – настоящ ответник подал възражение, ищецът обуславя правния си интерес от предявяване на настоящите установителни иски. Моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че ответникът дължи на ищцовото дружество сумите, както следва: сумата от 676,09 лева, представляваща главница, ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението до изплащане на вземането, сумата от 206,39 лева, представляваща договорно възнаграждение, сумата от 177,80 лева, представляваща възнаграждение за закупена услуга Фаст, сумата от 269,96 лева, представляваща възнаграждение за закупена услуга Флекси, сумата от 172,19 лева, представляваща лихва за забава. Претендира и направените разноски.

В срока по чл.131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор, в който ответникът оспорва предявените иски като неоснователни и недоказани. Сочи, че стандартния европейски формуляр за предоставяне на информация за потребителски кредит, както и погасителния план към договора за кредит, били подписани само от ищеца и кредитополучателя Р.Н.М.. Оспорва се приложеното към исковата молба уведомително писмо, като се сочи, че по делото липсват доказателства, че Радослав Маринков е бил уведомен за предсрочната изискуемост на процесния договор за кредит. С оглед предходното се прави възражение за изтекла погасителна давност по отношение на ответника за дължимостта на претендираните от него суми от страна на ищеца. Излагат се доводи, че процесния договор попада в обхвата на ЗПК, поради което ответникът се ползва с предвидената в ЗПК защита по отношение на нищожните и неравноправни клаузи в договора. По изложените в отговора доводи и съображение, ответникът моли за отхвърляне на предявените иски и присъждане на разноски, включително за адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становищата на страните, приема за установено следното *от фактическа страна*:

Видно от приложеното към настоящото производство ч.гр.д.№ 709/2021 г. по описа на РС - С. е, че по заявление на [*****] е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК, с която е разпоредено Р.Н.М. и И. Д. Е. да заплатят солидарно на кредитора сумата от 676,09 лева, представляваща главница, ведно със законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението до изплащане

на вземането, сумата от 206,39 лева, представляваща договорно възнаграждение, сумата от 177,80 лева, представляваща възнаграждение за закупена услуга Фаст, сумата от 269,96 лева, представляваща възнаграждение за закупена услуга Флекси, сумата от 172,19 лева, представляваща лихва за забава.

Видно от издадената заповед е, че същата е влязла в сила против първия длъжник, който не е подал възражение в срок, за което е издаден изпълнителен лист /приложен в оригинал на задната корицата на заповедното производство/.

С разпореждане от 08.12.2021 г. по ч.гр.д.№ 709/2021 г. по описа на РС - С. съдът е констатирал, че срещу издадената заповед е подадено възражение от солидарния длъжник – настоящ ответника, поради което е указал на заявителя - настоящ ищец, че може да предяви иск за установяване на вземането си. В предоставения му едномесечен срок ищецът е подал исковата молба, въз основа на която е образувано настоящото производство.

Между страните не се спори, а и от представените по делото искане за отпускане на потребителски кредит, стандартен европейски формуляр за предоставяне на информация, договор за потребителски кредит [*****] и общи условия, се установява, че между [*****] в качеството на кредитор, Р.Н.М., в качеството му на кредитополучател и И. Д. Е., в качеството на солидарен длъжник, бил сключен договор за потребителски кредит Профи Кредит Стандарт № 30039769225/02.10.2019 г., по силата на който ответникът предоставил на Радослав Маринков сума в размер на 900,00 лв., при поето от него задължение да погаси заема в срок от 24 месеца, на месечни вноски от по 55,56 лв. месечно, при ГПР 48,28 % и ГЛП 41.00 % , лихвен процент на ден 0.11 %, дължима сума по кредита 1333,29 лв. Договорени са и пакет допълнителни услуги „Фаст“ и „Флекси“, при възнаграждение по първата 270,00 лева, а по втора услуга 405,00 лева, платимо на вноски от по 28,13 лв., като общо поетото задължение на Маринков към ответника възлиза на 2008,29 лв., а размера на всяка вноска е 83,69 лв. Видно от договора е, че настоящият ответник е поел задължението да обезпечи изпълнението на задължението на кредитополучателя към ответника, като солидарен длъжник, според изписването в текста на договора. Безспорно е също, че договорът за кредит е сключен при действие на Общи условия.

По делото не се спори, че кредитополучателят е преустановил погасяването на задължението си по договора за кредит, като е изплатил на ответника общо сума в размер на 968,48 лв., както и че срокът на договора е изтекъл преди датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда.

Други относими и допустими доказателства по делото не са представени.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи:**

По така предявения иск в тежест на ищеца бе да докаже при условията на пълно и главно доказване наличието на сключен договор за потребителски кредит, по силата

на който е поел задължението да предостави на кредитополучателя определена сума пари, а последния е поел задължението да издължава главницата и лихвите по заема, съгласно договора; че е изпълнил поетите с договора задължения точно и в срок; размера на претендираните вземания по отделни пера към момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда, както и че е уведомил надлежно кредитополучателя за предсрочната изискуемост на кредита преди датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда.

Както бе посочено и по-горе, между страните не се спори относно сключването на процесния договор за потребителски кредит Профи Кредит Стандарт № 30039769225/02.10.2019 г. при общи условия, както и по отношение на посочените в него параметри

Спорно между страните по делото са клаузите в договора за кредит, определящи качеството на ответника в облигационното правоотношение, възникнало между ищеца и кредитополучателя Р.М.. Според изложеното в отговора на исковата молба, ответникът твърди, че от съдържанието на уговореното между страните при сключване на договора се разкриват квалификационните признаци на поръчителството съгласно чл.138 и сл. от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.10.1 от ОУ към договора за кредит на основание чл.121-127 от ЗЗД солидарният длъжник се задължава да отговаря за задълженията на кредитополучателя за погасяване на кредита, за евентуално наложени договорни санкции и следващи задължения, произтичащи от ДПК и ОУ. В чл.10.2 от ОУ е записано, че задълженията на солидарния длъжник спрямо кредитора са поети при условията на солидарност и кредиторът има право да изисква изпълнение както от кредитополучателя, така и от солидарния длъжник. До прекратяване на договора за кредит кредиторът комуникира с кредитополучателя по повод размера на задълженията и необходимостта от изпълнение, а в случай, че няма точно изпълнение и със солидарния длъжник. При тълкуване на тези разпоредби съобразно правилото на чл.20 ЗЗД съдът приема, че подписвайки процесния договор за кредит за ответника е възникнала пасивна солидарност за задълженията по договора. Съгласно съдебна практика, за възникване на солидарната отговорност, следва да е налице определено правно основание, като не е достатъчно в договора да е отразено, че едно лице отговаря солидарно с длъжника, доколкото солидарна отговорност „по принцип“ не съществува.

В мотивите към **решение № 24/03.04.2013 г. по т.д. № 998/2011 г. на I т.о. на ВКС** е изяснено, че съгласно чл.121 ЗЗД солидарност между двама длъжници възниква по силата на закона или ако е уговорена между страните. Посочено е, че такава може да възникне, когато длъжниците са съдлъжници, а също и при договор за поръчителство, но двете хипотези са различни. Даден е пример с договор за заем. *Солидарно създадени са лицата, които са получили паричната сума **общо**, без разграничение каква част поема всяко едно от тях и независимо от това на кое от тези*

лица е предадена фактически, като кредиторът може да претендира пълния размер на предоставения заем от всеки един от длъжниците. Солидарна отговорност възниква и при договор за поръчителство – чл.141, ал.1 ЗЗД, когато едно лице отговаря пред кредитора за изпълнение на задължението на длъжника, или в случая на договор за заем, поръчителят отговаря пред кредитора за връщане на паричната сума, без да е получил същата в собственост. В *решение № 213 от 6.01.2017 г. на ВКС по гр. д. № 5864/2015 г., IV г. о.* е посочено, че Солидарната отговорност е налице във всички случаи, когато кредиторът има възможност да изисква от всеки от длъжниците цялото си вземане, като изпълнението на един погасява дълга и освобождава всички длъжници (чл. 122 ЗЗД). Общите правила, уредени в чл. 121-127 ЗЗД, са приложими за всички случаи, когато е налице пасивна солидарност, стига нещо друго да не е уговорено. Разликите се следват, както от изрично съдържащите се в този смисъл уговорки, така и от основанието за възникване на солидарността. Съдът трябва да установи вида на солидарната отговорност, според основанията за нейното възникване, за да определи спецификата на конкретните облигационни отношения.

Предвид гореизложеното и установената по делото фактическа обстановка, съдът приема, че ответникът не е съдължник по договора за кредит, доколкото от договора е видно, че кредитополучател /клиент, съгласно терминологията в договора/ е само Радослав Николаев Маринков. Ответникът отговаря пред кредитора за изпълнение на задължението т.е. за връщане на паричната сума, без да е кредитополучател, което го определя като поръчител по договора. В конкретния случай не са на лице другите основания за възникване на солидарност – встъпване в дълг, авал, извън поръчителството. При солидарната задълженост съществуването на едно от задълженията не е предпоставка за съществуването на другото, всеки създаден дължи на свое и независимо основание, като отпадането на едно от задълженията не предизвиква отпадане на другите. Задължението на поръчителя зависи от съществуването на главното задължение и е функция на главното задължение, за разлика от солидарната задълженост, но е винаги акцесорно на главното задължение за разлика и от встъпването в чужд дълг, и от солидарната задълженост. Поръчителят отговаря на собствено правно основание, докато встъпилият в дълг дължи на същото правно основание, по силата на което дължи и първоначалният длъжник и солидарно с него.

Съгласно разпоредбите на чл.7 от ОУ, макар и озаглавен „Права на КЛ/СД” са уредени права само за кредитополучателя относно възможността да се откаже от договора, т.е. едно от основните права по основното правоотношение (договора за потребителски кредит) е предоставено единствено на кредитополучателя (КЛ). В подкрепа на тезата, че договорът е подписан от ответника в качеството му на поръчител, обезпечаващ в лично качество задълженията на главния длъжник-кредитополучател, е и обстоятелството, че единствено кредитополучателят е получил

екземпляр от ДПК, ОУ и погасителен план, като в т.Е от Декларацията, подписана от кредитополучателя и ответника, единствено кредитополучателят декларира, че неполучаването на посочените документи не го освобождава от изпълнение на задълженията му по договора, както и че погасителния план е подписан само от кредитополучателя, не и от ответника. Тези уговорки от договора и действия сочат недвусмислено, че само клиентът и кредиторът са страни по основното правоотношение, а ответника се явява само личен гарант пред кредитора за изпълнението на задълженията на клиента /длъжника/.

С оглед предходното, при анализа на съдържанието на уговорените в писмения договор и ОУ права и задължения на страните по него, на съществените уговорки в договора, реалното предаване и преминаването на парите в патримониума на кредитополучателя Маринков, очакването той да погаси дълга, разпоредбата на чл.10.2 от ОУ, изречение последно (кредиторът ще търси солидарния длъжник, само в случай на неизпълнение от страна на длъжника, от където следва, че при изпълнение от страна на Маринков не е налице отговорност на ответника), съдът намира, че намерението на страните по договора и преследваната от тях цел, е ответникът да обезпечи дълга на кредитополучателя. Задължението му е акцесорно на това по договора за кредит и е уговорено като поръчителство и спрямо него следва да се прилагат разпоредбите на чл.138 и сл. от ЗЗД. Цитираните от ищеца текстове от ОУ, които възлагат солидарна отговорност на ответника, както и приложението на разпоредбата на [чл.304 ТЗ](#), не опровергават горния извод, предвид факта, че съгласно [чл.141, ал.1 ЗЗД](#) поръчителят е задължен солидарно с главния длъжник.

С оглед изводите, че ответникът има качеството на поръчител по договора, то следва да се извърши преценка на срока по [чл.147, ал.1 ЗЗД](#), за който съдът следи служебно.

Съгласно разпоредбата на [чл.147, ал.1 ЗЗД](#) отговорността на поръчителя отпада, ако кредиторът не е предявил иск срещу длъжника след изтичане на шест месеца от падежа на главното задължение. Шестмесечният преклузивен срок по 147, ал. 1 ЗЗД тече от момента, когато главното задължение е станало изискуемо изцяло, а не от падежа на всяка отделна анюитетна вноска /в този смисъл ТР № 5/2019 г. на ОСГТК на ВКС/; респективно тече от момента на настъпването на предсрочната изискуемост на целия дълг /с достигането на волеизявлението на кредитора за това до главния длъжник/.

В конкретния случай по делото няма данни длъжникът или настоящия ответник да са били уведомени надлежно за настъпване на предсрочната изискуемост на кредита, преди датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК в РС – С., като същото е подадено в съда на 28.10.2021 г. след изтичане на срока на договора - 10.10.2021 г., на която дата е настъпил падежът на последната погасителна вноска. Към този момент главното задължение е станало изцяло изискуемо. След тази дата –

от 11.10.2021 г., е започнал да тече шестмесечният срок, в който кредиторът е следвало да заведе иск срещу главния длъжник, за да запази поръчителството. В конкретния случай няма спор, че кредиторът не е предявявал иск против длъжника (такова обстоятелство не се и твърди в процеса). Действително, искът, предявен по реда на чл.415 и 422 ГПК, е продължение на защитата, предприета по чл. 410, съответно чл. 417 ГПК, след направени възражения на длъжника в заповедното производство, поради което спазването на срока се преценява към датата на подаване на заявлението пред заповедния съд. В конкретния случай кредитополучателят не е подал възражения срещу издадената заповед, поради което и против него не е предявен иск по реда на чл.422 ГПК. Съдът приема, че разпоредбата на чл.147, ал.1 ЗЗД не следва да се тълкува разширително, като се приеме, че при неподадено възражение в срока по чл.414 ГПК от кредитополучателя, подаденото заявление по чл.410 ГПК „играе“ ролята на иск. С оглед предходното, настоящият съд приема, че предвидения в чл.147, ал.1 ГПК срок е изтекъл, поради което и отговорността на ответника е отпаднала.

При горните съображения предявените иски са неоснователни, поради което следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК право на разноски имат ответника. Видно от приложения по делото списък на разноските по чл.80 ГПК и договора за правна защита и съдействие е, че ответникът е направил и претендира разноски в размер на 400 лева – за платено адвокатско възнаграждение. Посочената сума следва да бъде възложена в тежест на ищцовото дружество.

В заповедното производство няма данни за направени от длъжника-настоящ ответник разноски, поради което съдът не присъжда такива.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от [*****], със седалище и адрес на управление: [*****] против И. Д. Е., ЕГН ***** иски с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр. чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, във вр. чл.240 ЗЗД и чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.86, ал.1 ЗЗД - за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумите, както следва: сумата от 676,09 лева, представляваща главница по договор за потребителски кредит Профи Кредит Стандарт № 30039769225/02.10.2019 г, ведно със законна лихва, считано от 28.10.2021 г. да изплащане на вземането, сумата от 206,39 лева, представляваща договорно възнаграждение за периода от 10.07.2020 г. до 04.08.2021 г., сумата от 177,80 лева, представляваща възнаграждение за закупена

услуга Фаст, сумата от 269,96 лева, представляваща възнаграждение за закупена услуга Флекси, както и сумата от 172,19 лева, представляваща лихва за забава за периода от 11.01.2020 г. до 04.08.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№ 709/2021 г. по описа на РС - С..

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК [*****], със седалище и адрес на управление: [*****] да заплати на И. Д. Е., ЕГН ***** сумата от 400,00 лева, представляваща направени разноси по исковото производство.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____